

A MOL ÉS AZ EXXONMOBIL PRÓBAFÚRÁSOKAT KEZD

Építik a fúrótoronyot már Mindszenten is

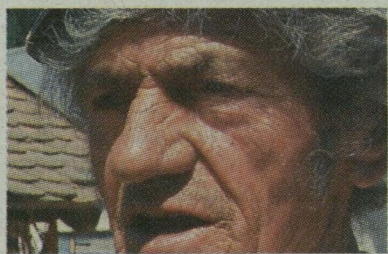

SZERELIK A FÚRÓTORNYOKAT

Fotó: Tésik Attila

→ Folytatás az 1. oldalról

A megyét érintő vállalkozásról a Mol társasági kommunikációs részlege tájékoztatta lapunkat. Megtudtuk: a mindszenti feltárás a makói medencében folyó munka része – a Makói-árok 106. és 107. blokkjában kezdenek próbafúrásokat. Amint arról többször is írtunk lapunkban, Óföldéáknál jártak először sikerrel a szakemberek, akkor még a kanadai Falcon Oil magyar cégének, a TXM-nek az irányításával. Az, hogy szénhidrogén van ezen a területen – mintegy 4300 méteres mélységben –, ismert, az azonban nem, hogy ezek a források alkalmasak-e ipari értékű, gazdaságos, vagyis kereskedelmi célú kitermelésre. A jelenlegi

” Kitermelték a földet, majd leaszfaltozták a területet.

Molnár István

munkák során a gázkinccs kitermelhetőségének mértékéről is képet kapnak a szakemberek. Pontos becs-

léseket csak ezután hoznak nyilvánosságra, és a kitermelés startjának időpontját a kutatás sikeressége szabja meg. Az épülő kút elnevezése Mindszent-3, a fúrás kezdése a közeljövőben várható.

Hevesi Tamás mindszenti jegyzőtől megtudtuk: folyamatban vannak a szakhatósági hozzájárulások, és a város nagy reményeket fűz a most kezdődött beruházáshoz. Munkahelyteremtésre és iparüzési adóra számítanak, de azt is hozzátette: erről még korai nyilatkozni. A Mol-nál ezt a következőkkel egészítették ki: amennyiben a kutatási program sikeres lesz, s megindulhat a kitermelés, a közvetlenül befizetett helyi iparüzési adó az érintett település bevételeit gyarapíthatja. Mértékét a feltárt gáz minősége és mennyisége is meghatározza.

– Már tavasszal érkeztek teherautók és gépek – emlékezett a telekszomszéd, a közeli tanyán élő és a környező földeken gazdálkodó, 70 esztendő Molnár István és felesége, a 71 éves Éva néni –, szinte remegett a környék a súlyuk alatt. Kitermelték a földet, majd leaszfaltozták a területet; a most zajló építkezést, ahogy figyeltük, két hete kezdték.

→ BÁTYI ZOLTÁN

Webkalapács

Ugyan mit szolt volna az a Hódgépénél dolgozó szakmunkás bácsi, aki a nyolcvanas évek elején egy nagykalapáccsal püfölt bizonyos méretes vasdarabot a sikeres munkaverseny jegyében és egy utánfutó előállítására érdekében, ha megszólítom: csak halkabban, szakikám. Mert amit maga művel, az jó húsz év múlva már csak a múlt lesz, anyagigényes, környezetszennyező, el sem adható termék. Tanuljon inkább komputerül, mert Hódmezővásárhelyen weboldal hozza a hasznot, világhálóra csimpaszkodik a siker.

” Más szemléletre van szükség, mint húsz-huszonöt éve Vásárhely iparának.

Gyanítom, fűrgé rókalábak után kellett volna néznie, hogy elugorjak az előbb már említett vaskalapács elől, és még most is dadogva venném a levegőt, ha az öregúr utolér.

Pedig a világ fordult akkorát, hogy 2008 nyarán mi már iwüwül beszélünk, MSN-felhasználókról nyitunk vitát, s azon mesterkedünk, hogy olyan website-ot hozzunk létre, ami leginkább kielégíti az internetezők igényeit.

Bevallom, a most felsorolt fogalmak egy részével jómagam sem vagyok igazán tisztában. Am jelen esetben nem is ez a lényeg. Sokkal inkább az, hogy Hódmezővásárhelyen létezik egy közösség, amelyik oly magas szinten használja a csúcstechnológiát, hogy az már irigylésre méltó. A Generál Média Kft.-ről van szó, ahol egy évvel ezelőtt még csak 22 dolgozót foglalkoztattak, ma már hatvannál is több embernek adnak munkát. De az sem vitás: a Holman testvérek által alapított cég a hazai internetforgalom harmadát generálja weblapjaival, vagyis csúcstechnológiában ért el olyan csúcseredményt, amivel méltán hívja fel magára a figyelmet.

Titkuk?

Mondhatnám: ezernyi. Mondhatom: mégis elleshető. Jó ötlet, kezdeményezőkézség, kiművelt szaktudás, bátorság, gondolom, némi kis szerencse, és persze hatalmas hit, önbizalom szükségeltetik ahhoz, hogy valaki egy ilyen pályára lépve reménykedjen abban: hatalmas gólokot rúghat riválisai hálójába. A vásárhelyiek megtették, és biztosra veszem, olyan szörnyűségekre, mint pesszimizmus, „úgysem fog sikerülni effektus”, egy percet sem pazaroltak. Mint ahogy nem sírták vissza a múltat, nem búborongtak azon, milyen is volt régen, amikor még nagykalapácsok verték a vasat, hanem előre nézve látták meg: a számítástechnika, szép új világnak egészen más eszközökre, más szemléletre van szüksége, mint húsz-huszonöt éve Vásárhely iparának.

Merészségüket, kitartó munkájukat dicsérem most, nem nehéz kiolvasni a sorokból. És sokakat buzdítok arra – kövessék a vásárhelyi sikerkövacsokat, mielőtt még a web, a site, a pontcom, meg még ki tudja, mi is arra sorsra jut ebben a technikai szuperpörgésben, amelyet az ipartörténet a nagykalapácsoknak szánt.

850 millió az adóhivatalra

MUNKATÁRSUNKTÓL

Az APEH regionális igazgatóságának szegedi, Bocskai utcai épületgyűjtését áprilisban kezdte felújítani a közbeszerzésen kiválasztott zalaegerszegi székhelyű vállalkozás. A bruttó 850 millió forint értékű munkákat az adóhatóság központi beruházási és ellátási főosztálya felügyeli. A majdnem 30 éves irodaházban – az ügyfélszolgálat

hat évvel ezelőtti korszerűsítését kivéve – csak javításra költöttek. Idén cserélik a teljes fűtési rendszert, az elektromos- és a vízhálózatot, valamint az épület biztonságtechnikai rendszerét. Az elavult homlokzatot hőszigetelik, korszerű külső és belső nyílászárókat szerelnek be. Modern lifteket építenek be, az alagsor pedig bővíti is: új irattárat alakítanak ki benne.

Tiszaszigeten este hat órától reggel nyolcig se ki, se be

öt, utasokkal teli személygépkocsit fordított vissza szombat este a szerb rendőr a tiszaszigeti magyar–szerb határátkelőhelyen. Az utasok hiába próbálták meg mindent, a reggel nyolctól este hatig nyitva tartó határon a sorompó másnap reggel nyolcig leeresztve maradt.

OLÁH ZOLTÁN

Tiszasziget, magyar–szerb határ, szombat este hat óra. A magyar határrendész egy perccel korábban elindult a „kimenő” oldal sorompója felé, pontban hat órakor egy távirányítóval leengedte a „kiutat” elzáró sorompót. Magyar oldalon egyébként

nem esik meg rajtuk, visszafordítják őket.

A szombat este Magyarország területére Tiszaszigetnél belépő utolsó személygépkocsi vezetője szerb állampolgár.

– Negyedórával korábban álltam meg, és épphogy átcsúsztam – mond-

4-5 órát várni. Ráadásul a határátkelőhely területe gondozott, nincs szemét, és senkinek a fejében nem fordul meg, hogy vécc helyett az út menti árokban vagy bokorban végezze el a „dolgoit”.

Sántha Ferenc feleségével és a néhány méterrel mögöttük álló Fülöp Mihályék a görög tengerparttól tartanak haza, Dabasra és Biharkeresztesre. Sántháék „kifelé” négy órát vártak Röszkénél, visszafelé meg sem fordult a fejükben, hogy ugyanazon az úton jöjjenek. Fülöpék viszont ugyanúgy, mint kilépéskor, ezúttal is Röszkét választották. De módosítottak. Horgosnál, a kanizsai elágazásnál álltak be az 5 kilométer hosszú sor végére, majd villámgyorsan elindultak Kanizsán át Tiszaszigetre.

– Nem tudtuk, hogy ez a határ csak hatig van nyitva – mondja Fülöpné, amikor megjegyzem, jól kiszámították, a görög tengerparttól indulva épphogy nyitva találták a határt. – Máziánk van!

– Most szerencsénk volt, de már kétszer jártam úgy, hogy a szerbek hat órakor lecsukták előttünk a sorompót, és a túlórdalon ragadtunk – mondja a szegedi Kádár László, aki feleségével együtt rendszeresen használja a tiszaszigeti átkelőt, általában rokonokat látogatnak.

Sándor Tímea gyalog megy át a határon, magyarkanizsai rokonokhoz

igyekeznek, a férje hozta idáig. A többséghez hasonlóan ő is gyakran használja ezt a határátkelőt.

A szerb oldal már hat óra után néhány perccel elnéptelenedett, a magyar oldalt fél hétkor hagyja el az utolsó kocs, a fentebb említett zastavás. Nyitás 14 óra múlva, reggel nyolckor.

→ RÖSZKE: BELÉPÉS 4-5 ÓRA UTÁN.

Szombaton és vasárnap 4-5 órát kellett várakozniuk a Magyarországra belépőknek a röszkői magyar–szerb határátkelőhelyen. A kilépő forgalom folyamatos volt.

SZERENCSEJÜK VOLT, HAT ELŐTT BECÚSZTAK A SENKI FÖLDJÉRE

Fotó: Schmidt Andrea

→ Lovak a motortérben?

– Mit gondol, lovakat rejtettem el a motortérben!? – csattan fel egy autó vezetője – mint később kiderül, a szegedi Bukovec Áron –, amikor a vámos egyébként udvariasan arra kéri, nyissa ki a csomagtartót és a motorházat. A férfi azt mondja, azért „akadt” ki, és azért veszekedett a határon, mert a határrendész húsz percig vizsgálta hármójuk útlevelét és a személygépkocsijuk papírjait, amiket újból elkért tőlük. A férfi nem érti, miért nincs könnyített ellenőrzés, szerinte a schengeni határon sem lenne muszáj az összes belépő utasnak és járműnek az adatait „bevinni” a központi adatbázisba, ami tulajdonképpen a várakozást okozza.

nincs kilépni akaró jármű vagy gyalogos, azaz a leeresztett sorompó senkit nem kényszerít megállásra. A másik, a szerb oldalon hatkor szintén bezár a határ. Ott a sorompó öt, Magyarországra belépni akaró, utasokkal teli személygépkocsi előtt érezkedik le. Hiába álltak már ott hat óra előtt, a szerb határrendészek szíve

ja tört magyarsággal a kikindai rendszámú Zastava ablakán kikönyökölve Dragan.

Hat órakor még vagy háromtucatnyi személygépkocsi áll a senki földjén orral Magyarországra felé. 20-30 percet kell várniuk, hogy beléphessenek Magyarországra. A többség nyugodt, hisz itt még mindig jobb, mint Röszkénél